

ת"פ 41451/07/19 - אגף המכס והמע"מ חקירות חיפה נגד מחמוד אבו אל היג'א, רסלאן אגבאריה

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 41451-07-19 אגף המכס והמע"מ חקירות חיפה נ' אבו אל היג'א ואח' תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מאשימה אגף המכס והמע"מ חקירות חיפה
נגד
נאשמים 1. מחמוד אבו אל היג'א
2. רסלאן אגבאריה

החלטה בעניינו של נאשם 1 לפני בקשת נאשם 1 לביטול כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק.

1. בתאריך 17.7.19 הגישה המאשימה כנגד הנאשמים בתיק זה, כתב אישום המייחס להם עבירות שונות לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (**להלן: "החוק"**). נאשם 1 הואשם בביצוע 22 עבירות של ניכוי מס תשומות שלא התאם לחוק, לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק זה ואילו לנאשם 2 יוחסו עבירות אחרות.

2. ביום 13.2.20, לאחר מספר דחיות של מועדי דיון שנקבעו ועוד בטרם ניתנה תשובתו של מי מהנאשמים לכתב האישום, הגישה המאשימה כתב אישום מתוקן שבמסגרתו תוקנו חלק מהעובדות, הוסרה אחת מהעבירות שיוחסה קודם לכן לנאשם 2 ואילו העבירות המיוחסות לנאשם 1 נותרו על כנן.

3. בתאריך 7.6.20 ובטרם יתן תשובתו לכתב האישום, הודיע ב"כ נאשם 1 כי בכוונתו לבקש את ביטולו מטעמים של הגנה מן הצדק. תחילה טען ב"כ נאשם 1 כי כתב האישום הוגש לבית המשפט מבלי שקוימה חובת השימוע, ואולם בהמשך הסביר כי בשל השתלשלות עניינים מסוימת שארעה במהלך הזמן שחלף מאז פנייתו הראשונה אל המאשימה בבקשה לקיום שימוע ועד להגשת כתב האישום, הוא נתן את הסכמתו לביצוע מעין שימוע בדיעבד שהתקיים בינו לבין המאשימה ביום 10.2.20, אלא שמאז לא קבל ממנה התייחסות כלשהי לטענותיו.

4. במצב דברים זה הוריתי למאשימה לסיים בהקדם את בחינת הטענות שהועלו בפניה על ידי ב"כ נאשם 1 ולהעביר אליו את התייחסותה לטענות אלה עד ליום 2.7.20. בנוסף לכך הוריתי לב"כ נאשם 1 כי

עמוד 1

יגיש לתיק בית המשפט את אישורי משלוח בקשותיו לשימוע בפקס - שתי בקשות שלטענתו שנשלחו אליה בימים 20.12.18 (נ/1) ו- 26.3.19 (נ/2).

5. בהתאם לכך, העבירה המאשימה לב"כ נאשם 1 את התייחסותה כאמור ובהודעתה לבית המשפט מיום 2.7.20 הבהירה כי לא מצאה מקום להפסיק את ההליך נגדו בתיק זה, וכי לאחר בחינה חוזרת החליטה למחוק מכתב האישום 2 מתוך 22 העבירות שיוחסו לו לכתחילה.

6. בתגובתו להודעה זו מיום 15.7.20, הודיע ב"כ נאשם 1 כי לא עלה בידו לאתר את אישור משלוח הפקס של בקשתו השניה לשימוע (נ/2) והבהיר כי הוא עומד על בקשתו לביטול כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק, מחה כנגד החלטת המאשימה בדבר תיקון כתב האישום באופן הנ"ל והבהיר כי הטעמים העומדים בבסיס בקשתו הם **"שהמאשימה תדע מכאן והלאה להתייחס לנאשמים כבני אדם עם זכויות ולא כמספרים של כתבי אישום, כחייל ההולך לקרב ותולה על חגורתו גולגולות להצליח להביא משדה הקרב"** וכן כי **"השימוע בא כדי לתת לנאשם את יומו שכן כתב אישום יכול להרוס את עתידו ועתיד משפחתו"**.

7. בפתח התייחסותה לטענות אלה מיום 2.8.20 טענה המאשימה כי לא בכדי לא עלה בידי ב"כ הנאשם להציג את אישורי משלוח הפקס של בקשתו השניה לשימוע (נ/2) שכן בקשה זו לא הגיעה למשרדה מעולם. בנוסף לכך, פרטה המאשימה את השתלשלות העניינים בהקשר זה ולפיה ניתנו לו לב"כ נאשם 1 שתי הזדמנויות להעלות טענותיו בפניה בטרם יוגש כתב האישום אלא שהוא לא עשה כן, אף לא בכתב. במצב דברים זה ולמרות שלא היתה מחוייבת בכך, הואילה המאשימה לערוך לב"כ נאשם 1 מעין שימוע בדיעבד שבמסגרתו הוא שטח את כל טענותיו בפניה ולאחר שאלה נבחנו בכובד ראש, החליטה לתקן את כתב האישום בהסרת 2 העבירות כאמור, שכן מצאה כי עבירות אלה הוכנסו לכתב האישום לכתחילה, בטעות.

8. מפני כל אלה מבקשת המאשימה לדחות את בקשת ב"כ נאשם 1 לביטול כתב האישום בעניינו.

9. **לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ועיינתי במסמכים שהוגשו, מסקנתי היא כי דין הבקשה להידחות.**

ואלה הם טעמי:

א. בהתאם להלכה הפסוקה, מקום בו לא קוימה חובת השימוע יש להיזקק לדוקטרינת **"הבטלות היחסית"** שבמשפט המנהלי (ר' ע"פ 1053/13 **הייכל נ' מדינת ישראל**). יישום דוקטרינת הבטלות היחסית במקרים בהם נפל פגם בהחלטת המאשימה להגיש כתב אישום בשל אי קיום

חובת השימוע, יכול להוביל לאחת משתי אפשרויות:

- ביטול כתב האישום אשר משמעותו היא שהנאשם חוזר למעמד של חשוד ועריכת שימוע (ר' למשל: ת"פ (מח' - ים) 333/09 **מדינת ישראל נ' סיאד** ; ת"פ (מח' נצרת) 39634-06-10 **מדינת ישראל נ' ינאי**; ת"פ (מח' - מרכז) 2631-04-09 **מדינת ישראל נ' קאסם**).
- הותרת כתב האישום על כנו תוך מתן הוראה למאשימה לערוך שימוע בדיעבד (ר' למשל: ת"פ (מח' - ב"ש) 19755-07-12 **מדינת ישראל נ' קנרש** ; ע"פ (מח' - ים) 30541/06 **מדינת ישראל נ' כהן**).

ב. אופן יישום דוקטרינת הבטלות היחסית בנוגע לפגם משפטי שנפל בפעולת הרשות, תמיד על רקע נסיבותיו הפרטניות של כל מקרה ומקרה (ר' **ע"פ הייכל הנ"ל**).

במקרה שלפני, נאותה המאשימה לערוך לנאשם 1 מעין שימוע בדיעבד, על אף שמבחינה פורמאלית היא לא היתה מחויבת לעשות זאת, שכן לא הוכח כי בקשתו הנוספת של ב"כ נאשם 1 לשימוע שלא התקיים קודם לכן (**נ/2**), הגיעה לידיה, והוא עצמו אף הסכים לכך, מבלי שבקש קודם לכן את ביטול כתב האישום מן הטעם הזה, כפי שיכול היה לעשות.

ג. **במצב דברים זה, לא מצאתי כי נפל פגם מהותי ובכלל, באופן התנהלות המאשימה במקרה זה. משכך, החלטתי לדחות את הבקשה.**

טענות ב"כ נאשם 1 בדבר הסרת המחדלים על ידו במלואם, תישקל לזכותו בבוא העת היה

ובסופו של הליך זה, יימצא אשם בביצוע העבירות המיוחסות לו.

תשובת נאשם 1 לכתב האישום תינתן ביום 6.9.20 בשעה 09:30.

המזכירות תשלח לצדדים החלטה זו בפקס ותקבע את מועד הדיון ביומני.

ניתנה היום, ו' אלול תש"פ, 26 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.

